

stillingsmands Side, og det er fornødent at give andre mere indskrænkende Bestemmelser for at ordne dette Forhold, idet en saadan Tilfigelse til Sprøiteøvelser ofte kunde komme meget ubehørligt med Hensyn til andre Forretninger, som Landboen har. (Afbrydelse.) Jeg sætter f. Ex., at en Brandfoged var en Mand, som kunde have Lyst til at chicanere. I et hvert Tilfælde er det urigtigt at give en saa underordnet Bestillingsmand en saa vilkaarlig Myndighed i saa Henseende.

Der er et andet Forhold, som ogsaa er af en meget indgribende Natur, og som forekommer mig at virke forstyrrende ind i Gienomsforholdet; det er det, at en Communalautoritet skal kunne erklære en Brønd for et offentligt Vandsted, uanset hvor denne Brønd befinder sig, selv om den er i en Mandes Huus. Det er Noget, som er altfor vidtgaaende og som trænger til en Forandring.

Jeg vil ikke tale videre om, at der ogsaa er foreslaaet Lønning til Brandfogden og Sognefogden for dennes yderligere Arbejde. Det kunde efter min Mening være et Spørgsmaal, om det er rigtigt at ansætte endnu flere lønede Bestillingsmænd paa Landet. Jeg troer, at Frivilligheden kan udrette det Fornødne; Frivilligheden fra de enkelte Communes Side og den frivillige Deeltagelse fra Brandforskringens Side i at anskaffe Slukningsredskaber; thi det er aabenbart, at disse Foreninger ere ligesaa meget interesserede i, at der ikke bliver Ildløs, som Communerne, og disse to Parter ere efter min Mening de virkelig Interesserede; det skulde da være den enkelte Eier,

som, naar han ikke faaer fuld Erstatning, endnu kan være interesseret deri; men Staten kan jeg ikke ansee for interesseret i, om der skeer Ildbrande eller ikke. Forebyggelsesmidlerne kan man trygt overlade til rette Vedkommende at anskaffe, saa jeg mener ikke, at en Lovbestemmelse skal give Paalæg i den Henseende. Bidtloftigere skal jeg ikke gaae ind paa denne. Sag, jeg har derved blot villet motivere min Mening, som der den, at denne Lov ikke bør udfomme i dens nuværende Skikkelse, men at den bør gjenemgaae en gennemgribende Forandring, og jeg skal tillade mig at antyde, hvorfor jeg troer, at vi særligt bør beskæftiges med den, det er, fordi den er kommen i een Skikkelse fra Regjeringen og i en anden Skikkelse ganske umotiveret fra det andet Thing; det sees ikke, hvad der navnlig der har været den ledende Tanke ved Udarbejdelsen af Forslaget, idet der ikke har været afgivet nogen Comitæbetænkning, skøndt der var nedsat et Udvalg, og jeg skal tilføje, at Loven, som den her foreligger, netop er et Produkt af Landsthingets Behandling af Sagen, omtrent uforandret, saaledes som den uden Motivering er opstillet af Udvalget. Da der i Lovforslaget indeholdes saadanne Bestemmelser, som i høj Grad kunne blive byrdefulde for Communerne og enkelte Mænd, forekommer det mig, at vi ikke bør lade det gaae igjennem i denne Skikkelse, men at vi enten maae see Forslaget ændret, eller, hvis dette ikke lader sig gjøre i denne Session, da holde det tilbage, indtil det kan komme ud i en taalelig Form.